

Pròleg

Oscar Farrerons Vidal

Fa 50 anys els meus pares i avis em van portar per primer cop al Montseny. Seguint una vella tradició, com havien fet el doctor Carulla o el doctor Ariet cent anys abans, el doctor Arnau els havia recomanat de pujar al Montseny per a respirar aire pur i beure de les seves aigües cristal·lines. El lloc escollit fou Viladrau, de manera que tot just vaig aprendre a caminar a la sorra de la plaça Carulla amb els seus gronxadors. El primer any vam estar tot l'agost a l'hotel Bofill; per dinar els hostatjats portaven la seva ampolleta amb aigua de la font de Miquel, de les Paitides o del Ferro. Al segon any ja ens hi vàrem instal·lar i formar part de la colònia. Tots els caps de setmana, el Nadal, Setmana Santa, i tres mesos d'estiu, des que acabava el curs escolar fins a mitjans de setembre, estàvem a Viladrau. Vaig aprendre a anar en bicicleta per les pistes terreres cap a la Vila, al Castanyer de les Nou Branques, a Molins... i ens banyàvem a la Riera Major i al molí de Rosquelles. De joves pujàvem a Matagalls, a les Agudes i al Turó de l'Home, i per la nit ballàvem a Fox-Trot i a Roc 34.

Estudiant a la universitat vaig deixar de pensar amb el Montseny, i el meu horitzó es va escampar en viatges per països ben llunyans. Però al formar una família, amb la meua dona vàrem tornar a gaudir del Montseny; i va néixer en Joan i férem excursions per la Calma i pujàrem al Puig Drau; i l'Erola amb que redescobrírem l'ermita de la patrona de Viladrau i Sant Segimon; i la Nina amb qui ascendirem a Morou i passejàrem per Sant Fe; i en Marçal que ens va ensenyar a fruir al recollir castanyes i caçar bolets. I amb tota la colla d'amics hem anat delectar-nos aquests anys de la llum

del Montseny, de les seves boirines, dels seus caminois, dels seus gorgs i de tots els encants.

El Montseny és per mi un lloc privilegiat. Centenars de persones m'han ensenyat a gaudir-lo: els avis amb les seves històries, els caminadors amb aquelles excursions inversemblants, els fotògrafs i els pintors que saben immortalitzar allò que a vegades no valorem perquè sempre anem massa ràpid, els pocs que encara llauren la terra i tots els que hi treballen en una cosa o altra.

El Montseny és per recrear-se i per viure, però cal que sapiguem guardar tot això per a les properes generacions. No es tracta de reconstruir sense sentit, ni intentar parar el temps. Moltes de les activitats tradicionals que es portaven a terme al Montseny ja no ho faran mai més. El món canvia, i el Montseny també, però hem d'aconseguir preservar la seva integritat, evitar la contaminació, l'obertura de noves pistes, la pressió del vehicle particular, l'assetjament urbanístic, la contaminació de les seves fonts.

Durant més de trenta anys les Monografies del Montseny han recollit part de la història d'aquest massís Reserva de la Biosfera. S'hi ha escrit de naturalesa i llegendes, de fonts i romànic, de pintors i poetes, de guerres i bandolers, de misses i taumatúrgies, de sants i revolucionaris, de rat-penats, serps, salamandres i tritons, d'amor i de guerra, de famílies importants i de personatges banals, de senyorijs i emprius, històries romàntiques i narracions tristes, de castells i d'aplecs... Quantes vegades he llegit un article a les Monografies per sortir corrents a viure en directe el que acabava de llegir! Continuem escrivint durant molts anys les Monografies del Montseny, però que no quedi sols en un record, hem d'aconseguir mantenir viu el Montseny, no com un parc d'atraccions, sinó com un massís que batega i és respectat. Que tots en puguem gaudir des de petits, de joves i de grans.

No podia imaginar que algun dia tindria l'honor de coordinar l'edició de les Monografies del Montseny, sense altre mèrit que el compromís de dedicació i bona voluntat. És molta responsabilitat continuar la tasca de Josep Maria Panareda, Joan Campañà, Mossèn Antoni Pladevall, Roser Bofill, Ramon Bofill, Salvador Millet i Alexandre Novellas. Espero que entre tots els autors, amb el nou Consell de Redacció, puguem tirar endavant les Monografies, pel bé del Montseny, i en homenatge a tantes persones que el van estimar abans que nosaltres.

Vull trametre als autors dels treballs que podeu llegir aquí un efusiu agraïment per la seva col·laboració desinteressada. Altres articles no s'han pogut publicar per falta d'espai a l'actual edició, però ho farem als propers anys. Les Monografies del Montseny han estat sempre un treball laboriós

però gratificant, un treball de divulgació seriós i de referència al Montseny. Que continuï així! Recordeu que a més de llegir aquest volum en paper també podeu consultar tota la bibliografia publicada dels darrers 34 anys en la seva versió electrònica a www.amicsdelmontseny.cat.

Viladrau, març 2019.